What Are We Doing Here?

מה חובתו בעולמו

In the town of Radin lived the Chofetz Chaim and Rav Naftoli Trupp. The Chofetz Chaim was the spiritual leader of the town (and the entire Jewish people), and Rav Naftoli was the head of the yeshiva.

At a certain point, Rav Naftoli became very sick. The students were all giving up "time" for the Rosh Yeshiva. Some students said they'll give a week or two of their lives to Rav Naftoli, while others said they'll give a month or two. Some were even willing to give years of their life to Rav Naftoli.

The students made their way to the Chofetz Chaim and asked how much time he'd be willing to give to the life of Rav Naftoli. The Chofetz Chaim stopped for a long time to think about it. Finally, he turned to them and said one minute!

The Chofetz Chaim was telling the students that there is a mission in this world, and time is of the essence. He was famous for saying: "Some say that time is money, while I say that money is time."

So the question is: What is this mission? What are we really doing here?

Sources

[1] Gemara Eruvin 13b

[2] Eitz Yosef, ibid.

[3] Maharsha Makkos 23b

[4] Mesilas Yesharim Chapter 1

[5] Mesilas Yesharim Chapter 3

[6] Sukkas Dovid on Shavuos 6:3

עשייה דידה מחיקה היא. ופס תמר פס כן למה לין מוקין לה מן התורה ואומר ר"י מסוס דכתיב וכתב את המלות האלה דבעינן שתהא כתיבה לשם אלה. **שיודע** לשהר את השרץ. תימה מאי מריפות הוא לטהר את השרץ שהתורה טמאתו בהדיא ואומר רבינו תם דלענין טומאת נגיעות מיירי שלא יטמא כזית ממנו בשעת הסח כתיב בו בנבלת חיה ובשרץ תע"פ שרוחש הוי בכלל חיה כמו נחש דדרשין בפרק מרובע מיתות (ד' נט:) וכלל חיה שרוחשת זה נחש וליף רבינא ק"ו מנחש דיליף מכלל נבלת חיה דממעט ליה בתורת כהנים מטומאת נגיעות מוכל הולך על גחון וכי מסיק ולא היא ואומר הקל וחומר מ"מ לחי בשה מגיעו שפיר מנחש דלא הוי בכלל חיה ס"ג כל שרצים שרוחשין לא הוו בכלל חיה ולא מצא ר"י בתורת כהנים שממעטו בשום מקום נחש מטומאת נגיעות ועוד קשיא לר"י דבפרק ממעטו בת"כ כל שרצים מטומאת נגיעות דקתני בהם היא מטומאה בשאר ואין שרצים מטמאים בשאר שיכול ומה בהמה שלא עשה הכתוב דמה בשרה מטומאה בשאר ארץ שעשה דמו כבשרו אינו דין שיטמא בשאר ת"ל היא ולא ארץ ומיהו י"ל מעיג דלחיכה מיעוטא עדיף נמי ק"ו מבל קשיא היכי לחי דגיעת לבטל הק"ו שבתורת כהנים ולי לאו לחיכה מיעוטא בהדיא מלרכה הוא עבדינן ק"ו לתורת כהנים ועוד דעל ק"ו לרבינא ליכא למיפרך מה לנחש שכן טהור לפילו בשגע בטעלמא ס"ג: **נוח לו לאדם שלא נברא.** והא למרינן בפ"ק דע"ג (ד' ה.) גוחו ומחזק טובה לחבירו ר"שלמלמי הן לא תטלוח לא נחנו לעולם הא מפרש התם לחימא כמי שלא נחנו לעולם ס"ג הכא מבל לזיק לשריו ולשרי דומו ונמלך ומצאו בן עירו ואמר שמך כשמי ושם אשתך כשם אשתי פסול לגרש בו הכי השתא התם [1]וכתב לה כתיב בעינן כתיבה לשמה הכא [2]ועשה לה כתיב בעינן עשייה לשמה עשייה דידה מחיקה היא א"ר אחא בר חנינא גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו שלא [3]יכלו חבירו לעמוד על סוף דעתו שהוא אומר על טמא טהור ומראה לו פנים על טהור טמא ומראה לו פנים על טמא טהור תנא לא ר"מ שמו אלא [4]רבי נהוראי שמו ולמה נקרא שמו ר"מ שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה [5]ולא [6]נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו ולמה נקרא שמו נהוראי שמנהיר עיני חכמים בהלכה אמר [7]רבי האי דמחדדנא מחבראי דחזיתיה לר' מאיר מאחוריה [8]ואילו חזיתיה מקמיה הוה מחדדנא טפי דכתיב [9]והיו עיניך רואות את מוריך א"ר אבהו א"ר יוחנן תלמיד היה לו לר"מ וסומכוס שמו שהיה עיניך רואות את מוריך א"ר אבהו א"ר יוחנן תלמיד היה לו לר"מ וסומכוס שמו שהיה אומר על כל דבר ודבר של טומאה ארבעים ושמונה טעמי טומאה ועל כל דבר ודבר של טהרה ארבעים ושמונה טעמי טהרה תנא תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטהר את השרץ במאה וחמשים טעמים [10]אמר [11]רבינא אני אדון ואטהרנו ומה נחש שממית ומרבה טומאה טהור שרץ שאין ממית ומרבה טומאה לא כ"ש ולא היא מעשה קוץ בעלמא קעביד א"ר אבא אמר שמואל שלש שנים נחלקו ב"ש וב"ה הללו אומרים הלכה כמותנו והללו אומרים הלכה כמותנו [12]יצאה בת קול ואמרה [13]אלו ואלו דברי אלהים חיים הן והלכה כב"ה וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלהים חיים מפני מה זכו ב"ה לקבוע הלכה כמותן מפני שנוחין ועלובין היו ושונין דבריהן ודברי ב"ש ולא עוד אלא שמקדימין דברי ב"ש לדבריהן כאותה ששנינו [14]מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית בית [15]שמאי פוסלין וב"ה מכשירין אמרו ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקר את ר' יוחנן בן החורנית ומצאוהו יושב ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית אמרו להן בית שמאי (אי) [16]משם ראיה אף הן אמרו לו אם כך היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימיך ללמדך שכל המשפיל עצמו הקב"ה מגביהו [17]וכל המגביה עצמו הקב"ה משפילו כל המחזר על הגדולה גדולה בורחת ממנו וכל הבורח מן הגדולה גדולה מחזרת אחריו [18]וכל הדוחק את השעה שעה דוחקתו וכל הנדחה מפני שעה שעה עומדת לו **ת"ר שתי שנים ומחצה נחלקו ב"ש וב"ה הללו אומרים נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא והללו אומרים נוח לו לאדם שנברא יותר משלא נברא נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא עכשיו שנברא יפשפש במעשיו ואמרי לה [19]ימשמש במעשיו: מתני'** [20]הקורה שאמרו רחבה כדי לקבל אריח וארחי חצי לבנה של שלשה טפחים דייה לקורה שתהא רחבה טפח כדי לקבל אריח [21]לרחבו רחבה כדי לקבל אריח [22]ובריאה כדי לקבל אריח רבי יהודה אומר רחבה אף על פי שאין בריאה היתה של קש ושל קנים רואין אותה כאילו היא של מתכת [23]עקומה רואין אותה כאילו היא פשוטה עגולה רואין אותה כאילו היא מרובעת [24]כל שיש בהיקיפו שלשה טפחים יש בו רוחב טפח:

גמ'

ונגי על מתת מנחתו וגמו זה לשלי ותגרם בו את משמי (שמ). פסול. נזה, לגרש בו. דדרשינן לה לשמה, דכתיב וכתב לה ספר כריתות, וסכל נמי כתיב יעשה לה ככתן (שם). אלו ואלו דברי אלהים חיים הן. כי פליגי בדין או בסיקור ויסיקר, כל חד אמר כי מקמתר מקמתר טעמא, אין כאן שקר, כל חד וחד מקבל דייקא קאמר, אר יסיק טעמא להיכרא ואר יסיק טעמא להיכרא, מר מדמי מילתא למילתא ומר אמר מדמי ליה בשינוי אחרינא ומיכל למימר אלו ואלו דברי אלהים חיים הם ואימנין דסיוע מהאי סיוע מהאי טעמא ואימנין דסיוע מהאי טעמא שהטעם מתפרש לפי שיטה הדברים בשיטי מיעטא (כתובות נז.). **משם ראיה.** כתמיה (סוכה כח.). **וכל הדוחק את השעה.** כגון לחכלוס שניקס למנין בחוקה (ברכות סג.). **הקורה שאמרו** רבי שמעון אומר משום רבי יהודה אומר משום רבי אלעזר בן ערך אומר משום רבי אלעזר בן עזריה אומר משום רבי אלעזר בן חסמא

Gemara Eiruvin 13b [1]

The Rabbis taught us: For two and a half years, Bais Shamai and Beis Hillel had a debate. One of them said it's easier (better) for a person to not have been created. The other one said it's easier (better) for a person to be created. They finally agreed that it's easier (better) for a person to not have been created. Now that we were created, though, one should delve into his actions (look into them). Some say he should feel out his actions.

Eitz Yosef, ibid. [2]

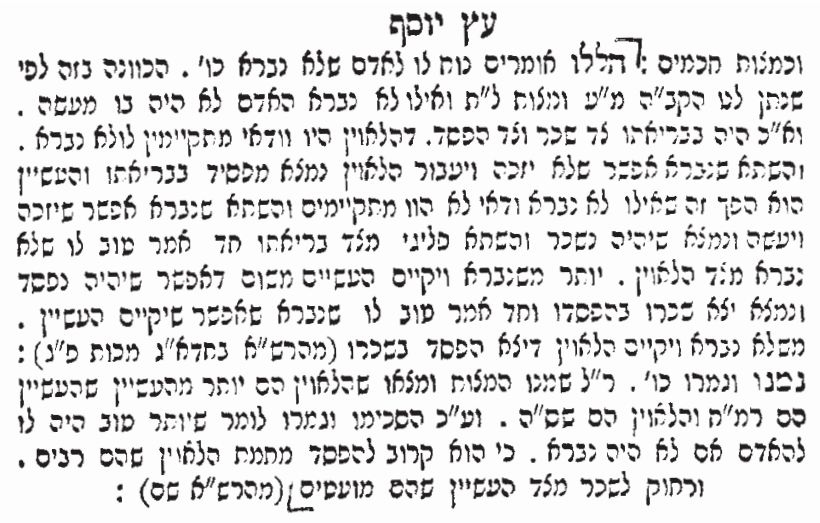
עין יוסף

These ones say it's better to not have been created: The intent behind this is based on the fact that G-d gave us positive commandments to do, and negative commandments to refrain from certain things. If a person weren't created, there would be no one to do any actions. If so, there would be in creation a side of reward, and also a side of loss (considering you can't do any positive actions). The reward coming from the fact that the negative commandments to refrain from doing bad would for sure be fulfilled. Now that we've been created, the possibility of not getting reward at all is there by going against the negative commandments. That would create a loss in the creation. The positive commandments are the flip side. Had we not been created, there would be no possibility of reward for fulfilling the positive commandments. Now we've been created, the possibility of that reward exists. This is the argument of whether it's better to be created or not. One says it's better to have not been created because of the negative commandments, more than being created to fulfill the positive ones. This is because of the possibility of losing out (by sinning), and losing all the reward because of the loss. The other one says it's better to be created in order to fulfill the positive commandments, than not be created and only fulfill the negative ones (cause you're losing out on the ability to gain more reward).

They both agreed better to not be created: This means to say they counted the commandments, and found that there's more negative than positive ones (positive are 248 and negative are 365). Therefore, they agreed it's better to not be created, considering one is closer to losing out than gaining because of the large number of negative commandments. One is far from reward of the positive commandments, due to how few there are.

Maharsha Makkos 23b [3]

ועיין זה בפרק קמא דעירובין כג] שמלקו ב״ש וב״ה הללו
אומרים נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא והללו אומרים נוח לו שנברא יותר משלא
נברא נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא משנברא ועכשיו שנברא יפשפש במעשיו וכו׳
הקושיות בחמי פליגי ויותר נמצין יותר משנברא ויותר משלא נברא. וע״ק כיון שנברא הקב״ה
את האדם ע״כ נוח לו שנברא ונאמר גו כי טוב גם מ״ש יפשפש במעשיו אזו היא מצות
המקום עלינו. אבל הענין כמ״ש שנתן לנו הקב״ה תרי״ג מצות שס״ה לאוין ורמ״ח עשין
וצא הרגיו מצד המקבל כי מצד הנותן ב״ה כולם הם כמצוה אחת וז״ש בד] אנכי ולא יהיה
מפי הגבורה שמענום ואמרו במדרש כל הדברים דבר ה׳ ומה ת״ל אנכי ולא יהיה לך מלמד
שנאמר המקום עשרת הדברות נדבור אחד מה שמ״ש נב״ו לומר כן והוא מבואר כי הוא אחד
ומצותיו אחד ולא יקבלו רצי מצדו ית׳ ב״ה והוא כי בחלות אנכי שהיא חמצות היחוד
והפוכה לא יהיה לך שלא לשתף ש״ש ודבר אחר נכללו כל הלאוין ועשיין שלא שמ״ש לאדם
לומר כן כי מצד שהוא מיטעע בחומר ובזמן בא לו הרבוי וע״כ אמרו כי כל מצות התורה
נכללו בעשרת הדברים כמ״ש רבינו סעדי׳ ושוב כלל כולם בחמצות חמוצה שהיא העשירים ומקור
לכולם תבל ת״ש לנו להבין רק ברצו

ועכשיו שנברא הלא נברא חלא לכבוד המקום שנאמר כה] לכבודי
נבראתיו וגו׳ שיעשה מצות תורתו וע״כ אמר יפשפש במעשיו שמס העשיין ולא די בקיר מרע
רק בעשה טוב דבשביל כך נברא שהרי הלאוין יותר היו מקויימין בשלא נברא והשתא כיון
דתכלית בריאת האדם לא היה רק לכבודו ית׳ ב״ה הרי אין הלאוין מרובין מהעשין כי אלו
הניתן אין בכלן רק מצוה אחת שהיא התמונה היא העשה אנכי ה׳ וגו׳ שהיא מוקדמת לכל
יהיה לך שהיא מזהרת השמוש וד״ת שלא נברא רק לכבודו ית׳ ב״ה וכל מצוה בן לאו הן
עשה הרי הוא נכלל אלו הנותן נאנכי ולא יהיה לך

This topic in the beginning of Eruvin about the debate between Bais Shamai and Bais Hillel whethere it's better to be created or not... There's a lot of questions to be asked. What is the argument between the two? Also why the extra words in the way they say it? How could they argue about such a thing! If G-d created us, obviously it's the best thing for us?...

What's going on here is that G-d gave us 613 commandments, 365 negative and 248 positive. All these commandments are in regard to us, the receiver, where as regarding G-d, the giver, they're all like one commandment. This is what it means when it says the first two commandments, that I am your one and only G-d, and you shouldn't have any other G-d's except me were heard (on Mount Sinai by the Jewish people). It says in the Medrash all of the words are the word of G-d. If so, what does it mean that all we heard was the first two. This teaches us that G-d said all the ten commandment in one shot, what no man has the ability to do. This makes it clear that G-d and his commandment are one, and there is no increase in commandment on his part. What this means is that included in "I am your one and only G-d" (which covers belief in the oneness of G-d), and "don't have any other G-d's (which covers not including anything else with G-d) is every single commandment in the Torah. However, this is something we can't fathom unless it's split into many commandments, because we are bound by time and space (we're physical), and can't understand everything as just one. Therefore, the commandments were said to all be included in the ten commandments, and then included in the first commandment of belief in G-d (which is the root and source of all the commandments), with our understanding of it through an increase in the commandments.

... Now that we've been created, our creation is only for the honor of G-d, as it says "for my honor you were created...". This means (we were created) to fulfill the commandment of G-d. Therefore, it says to carefully look into your actions, which are the positive commandments. It's not enough to just stay away from bad, rather you must do the positive actions that you were created for. (The biggest proof for that is the fact that) had you not been created, the negative commandment would have been fulfilled even better (with no chance to mess up). Now that we know our creation was for the honor of G-d (to fulfill his commandments), the negative commandments can't be looked at as greater in number than the positive ones. On the side of the giver of the commandments (G-d), they're all looked at as one. The positive commandment is I am your one and only G-d, which precedes the negative commandment of don't have any other G-d's except me (since positive is the reason for creation it comes first). (Therefore, in our perspective it's better to have not been created, but in G-d's perspective it's better to create).

Mesilas Yesharim: Chapter 1 [4]

פֶּרֶק א

בְּבֵאוּר כְּלָל חוֹבַת הָאָדָם בָּעוֹלָמוֹ

יְסוֹד הַחֲסִידוּת וְשֹׁרֶשׁ הָעֲבוֹדָה הַתְּמִימָה הוּא שֶׁיִּתְבָּרֵר וְיִתְאַמֵּת אֵצֶל הָאָדָם מַה חוֹבָתוֹ בָּעוֹלָמוֹ וּלְמַה צָרִיךְ שֶׁיָּשִׂים מַבָּטוֹ וּמְגַמָּתוֹ בְּכָל אֲשֶׁר הוּא עָמֵל כָּל יְמֵי חַיָּיו.

וְהִנֵּה מַה שֶּׁהוֹרוּנוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה הוּא, שֶׁהָאָדָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא לְהִתְעַנֵּג עַל ה' וְלֵהָנוֹת מִזִּיו שְׁכִינָתוֹ שֶׁזֶּהוּ הַתַּעֲנוּג הָאֲמִתִּי וְהָעִדּוּן הַגָּדוֹל מִכָּל הָעִדּוּנִים שֶׁיְּכוֹלִים לְהִמָּצֵא. וּמְקוֹם הָעִדּוּן הַזֶּה בֶּאֱמֶת הוּא הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי הוּא הַנִּבְרָא בַּהֲכָנָה הַמְּצֻטָּרֶכֶת לַדָּבָר הַזֶּה. אַךְ הַדֶּרֶךְ כְּדֵי לְהַגִּיעַ אֶל מְחוֹז חֶפְצֵנוּ זֶה, הוּא זֶה הָעוֹלָם. וְהוּא מַה שֶּׁאָמְרוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (אָבוֹת פֶּרֶק ד. מִשְׁנָה ט"ז): הָעוֹלָם הַזֶּה דּוֹמֶה לִפְרוֹזְדוֹר בִּפְנֵי הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָאֶמְצָעִים הַמַּגִּיעִים אֶת הָאָדָם לַתַּכְלִית הַזֶּה, הֵם הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּנוּ עֲלֵיהֶן הָאֵל יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמְקוֹם עֲשִׂיַּת הַמִּצְוֹת הוּא רַק הָעוֹלָם הַזֶּה. עַל כֵּן הוּשַׂם הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בַּתְּחִלָּה כְּדֵי שֶׁעַל יְדֵי הָאֶמְצָעִים הָאֵלֶּה הַמְזֻדָּמִנִּים לוֹ כָּאן יוּכַל לְהַגִּיעַ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּכַן לוֹ, שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַבָּא, לִרְווֹת שָׁם בַּטּוּב אֲשֶׁר קָנָה לוֹ עַל יְדֵי אֶמְצָעִים אֵלֶּה. וְהוּא מַה שֶּׁאָמְרוּ, זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (עֵירוּבִין כב. א): הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וּמָחָר לְקַבֵּל שְׂכָרָם.

The foundation of saintliness, and the root of perfection in the service of G-d, is making it clear and 100% truthful to one's self what his obligation in this world is. And after that figuring out what he needs, in order to place his outlook and inner drive (to fulfill that obligation), with all the he works hard in for the rest of his life. That which our Rabbi's of blessed memory have taught us is man was created for nothing else than to get delight from G-d, and derive pleasure from the splendor of his Shechinah. This is because this is true delight, and the greatest feeling of pleasure from all the pleasures a person is able to find. The place for this ultimate pleasure truthfully is the world to come. It was created as the place set up for this need (of collecting that great pleasure). However, the way to reach that desirous point that we're looking to is through this world. This is what the Rabbi's of blessed memory said, this world is similar to a hallway in front of the world to come. The tools that help a person reach this ultimate goal are the commandments that G-d commanded us. The place of doing these commandments are only in this world. Therefore, a person was placed in this world first, in order to use the tools that were set up for him here. With those tools, he'll be able to get to the place which was destined for him, the world to come. He'll be able to be there with all the good that he acquired through these tools (the commandments). This is what the Rabbi's of blessed memory told us, today to work, and tomorrow to accept the reward.

Mesilas Yesharim: Chapter 3 [5]

פֶּרֶק ג

בְּבֵאוּר חֶלְקֵי הַזְּהִירוּת

הִנֵּה הָרוֹצֶה לְפַקֵּחַ עַל עַצְמוֹ, שְׁתַּיִם הֵנָּה הַהַשְׁקָפוֹת הַצְּרִיכוֹת לוֹ.

הָאַחַת, שֶׁיִּתְבּוֹנֵן מַהוּ הַטּוֹב הָאֱמִתִּי שֶׁיִּבְחַר בּוֹ הָאָדָם, וְהָרַע הָאֱמִתִּי שֶׁיִּנּוֹס מִמֶּנּוּ. וְהַשְּׁנִיָּה, עַל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה לִרְאוֹת אִם הֵם מִכְּלַל הַטּוֹב אוֹ מִכְּלַל הָרָע. וְזֶה בְּשָׁעַת מַעֲשֶׂה וְשֶׁלֹּא בְּשָׁעַת מַעֲשֶׂה. בְּשָׁעַת מַעֲשֶׂה, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה שׁוּם מַעֲשֶׂה מִבְּלִי שֶׁיִּשְׁקוֹל אוֹתוֹ בְּמֹאזְנֵי זֹאת הַיְדִיעָה. וְשֶׁלֹּא בְּשָׁעַת מַעֲשֶׂה, שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנָיו זִכָּרוֹן כְּלָל מַעֲשָׂיו וְיִשְׁקוֹל אוֹתָם כְּמוֹ כֵן בְּמֹאזְנֵי הַמִּשְׁקָל הַזֶּה לִרְאוֹת מַה יֵּשׁ בָּם מֵהָרַע לְמַעַן יִדְחֶה אוֹתוֹ, וּמַה מִּן הַטּוֹב לְהַתְמִיד בּוֹ וּלְהִתְחַזֵּק בּוֹ. וְאִם יִמְצָא בָּהֶם מִן הָרָע, אָז יִתְבּוֹנֵן וְיַחְקוֹר בְּשִׂכְלוֹ אֵיזֶה תַּחְבּוּלָה יַעֲשֶׂה לָסוּר מִן הָרַע הַהוּא וְלִטָּהֵר מִמֶּנּוּ.

וְדָבָר זֶה הוֹדִיעוּנוּ חַכְמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה בְּאָמְרָם (עֵרוּבִין יג, ב), נוֹחַ לוֹ לָאָדָם שֶׁלֹּא נִבְרָא יוֹתֵר מִשֶּׁנִּבְרָה, וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּבְרָא יְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו, וְאִפָּא דְּאָמְרִי יְמַשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו. וְתִרְאֶה שֶׁשְּׁנֵי הַלְּשׁוֹנוֹת הֵם שְׁתֵּי אַזְהָרוֹת טוֹבוֹת וּמוֹעִילוֹת מְאֹד. כִּי הִנֵּה הַפְּשׁפּוּשׁ בַּמַּעֲשִׂים הוּא לְחַקּוֹר עַל כְּלָל הַמַּעֲשִׂים וּלְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ, הֲנִמְצָא בָּהֶם מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יֵעָשׂוּ אֲשֶׁר אֵינָם הוֹלְכִים עַל פִּי מִצְוֹת ה׳ וְחֻקָּיו, כִּי כָל אֲשֶׁר יִמָּצֵא מֵאֵלֶּה יְבַעֲרֵם מִן הָעוֹלָם. אַךְ הַמְּשַׁמּוּשׁ הוּא הַחֲקִירָה אֲפִלּוּ בַּמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים עַצְמָם, לַחְקוֹר וְלִרְאוֹת הַיֵּשׁ בְּעִנְיָנָם אֵיזֶה פְּנִיָּה אֲשֶׁר לֹא טוֹבָה אוֹ אֵיזֶה חֵלֶק רָע שֶׁיִּצְטָרֵךְ לְהָסִירוֹ וּלְבַעֲרוֹ. וְהֲרֵי זֶה כְּמִמַּשְׁמֵשׁ בְּבֶגֶד לִבְחוֹן הַטּוֹב וְחָזָק הוּא אוֹ חָלָשׁ וּבָלוּי, כֵּן יְמַשְׁמֵשׁ בְּמַעֲשָׂיו לִבְחוֹן תְּכוּנָתָם בְּתַכְלִית הַהַבְחָנָה עַד שֶׁיִּשָּׁאֵר זַךְ וְנָקִי. כְּלָל הַדָּבָר, יִהְיֶה הָאָדָם מְעַיֵּן עַל מַעֲשָׂיו כֻּלָּם וּמְפַקֵּחַ עַל כָּל דְּרָכָיו שֶׁלֹּא לְהָנִיחַ לְעַצְמוֹ הֶרְגֵּל רַע וּמִדָּה רָעָה כָּל שֶׁכֵּן עֲבֵרָה וָפֶשַׁע.

Someone who wants to deal with himself intelligently needs to have two outlooks on life. The first one is to think what is the true good that a person should choose, and the true evil that he must run away from. The second way is to look at his actions, and see if they're in the category of good or bad. This determination is whether during the action or not during the action. While he's doing the action, he should make sure not to do anything without first weighing out the options with this understanding. While he's not in the middle of the action, he should try to remember generally what his actions are, and weigh them out. This is in order to push away from his actions those aspects that can be considered bad, and strengthen himself with consistency those parts of the actions which are good. If he does find parts which are bad, he should think deeply and use logic to try to formulate a plan to run away from that bad (and cleanse himself from it).

This has been taught to us from our Rabbi's of blessed memory when they said it's easier (better) for a person to have not been created than been created. Now that we've been created, we must delve into our actions. Others say we should feel out our actions. See that these two ways are two unbelievable warnings that are extremely helpful. Delving into ones actions means to break down ones general actions and to think deeply about them, to see if one can find things that he shouldn't do (that aren't according to G-d's commandments). If one finds things like this, he needs to destroy them from the world. However, feeling out one's actions is delving into the good actions themselves, seeing if there's any point that's not good (or that's bad) that needs to be wiped away. This is like feeling a piece of clothing to see if it's strong and good, or weak and withered. So to a person should feel out his actions to test them, until they're left pure and clean. The general rule here is, a person should always look into his actions, and use intelligence in his ways, in order to not get stuck in a bad habit or bad trait (all the more so a sin itself).

Sukkos Dovid [6]

ויש להבין איך נחלקו ב״ש וב״ה אם נוח לו יותר לאדם שלא נברא משנברא, ונמנו וגמרו כן שנוח לו יותר לאדם שלא נברא משנברא, א״כ נמצא שנעשה לנו עולה בזה שנברא, והלא כתיב עולם חסד יבנה, וג״כ הלא כתיב (בראשית א׳ ל״א) וירא א־להים את כל אשר עשה והנה טוב מאד, היינו דבבריאת אדם כתיב לא רק טוב, וכמו בכל שאר הבריאה, אלא כתיב טוב מאד, דע״י בריאתו נשלם כל תכליתו של הבריאה וזהו טוב מאד, ואיך אמרו דנוח לו יותר שלא נברא, הנה צ״ל דנחלקו מהו לפי שכלנו אם נוח לו שנברא או לא, אבל ודאי לפי שכל הקב״ה בודאי טוב לו שנברא, שהרי ע״י זה יזכה לעוה״ב בשכרו שזהו חיים נצחיים ותענוגים של עוה״ב מה שא״א לנו להשיג זה בעוה״ז כלל, וכל זה זוכה האדם רק ע״י הקושיים והיסורין של העוה״ז ע״י העבודה הקשה שיש לו בזה, וזהו מצד השמים טוב לו.

אבל מצד האדם מה שהוא מרגיש ומבין, בזה יש שני צדדין, וע״ז נמנו וגמרו שנוח לו לאדם יותר שלא נברא משנברא, ולכן לא מכרכינן שעשני ישראל להך תירוצא, כי במה שאין האדם מרגיש בטובתו אין לברך, ולכן ג״כ מקרי קבלת התורה חקים לפי הגרי״ס הנ״ל שזהו נמי חוק נקרא שיש טעם טוב, אלא שאין אדם מבין זה, ולכן נקרא זה חוק, וכמו״כ ענין קבה״ת בחיוב זה ג״כ חוק, שהרי אין האדם מרגיש ומבין בזה, שהרי נוח לו שלא יהי׳ מחויב בדבר, נוח הכונה שקל לו זה המצב, אבל באמת טוב לו זה המצב, ולמשל כמו התינוק שנוח לו שלא ילך לבית הספר וילמוד וישב אסור שם כל היום, ונוח לו יותר שיהי׳ חפשי ויעשה כל מה שברצונו לשמוח ולשעשע בצעצועיו כל היום, ואינו מבין כלל שבית הספר טוב לו, ומוכרח לו, הלימוד והיגיעה שכרוך בזה, דבלאו זה הלא אינו אדם.

כמו״כ ענין בריאת האדם אינו מובן לנו לזהרגיש הטובה בזה, שהרי יותר מובטח ושקט הי׳ אם לא נברא כלל ולא הי׳ צפוי לכל והסכנה שיש לו בעוה״ז שעלול הוא לחטוא ויענש, שהלא האדם קרוב לחטא מחמת יצרו הרע, וכל זה הפלוגתא לא בעצם בריאתו ורק מהו זה לפי שכלנו, אבל בעצם בריאתו זהו טוב שהרי סו״ס יבוא הכל על תקונו לבסוף לעת״ל, ויתוקן עולם במלכות ש־די וכל בני בשר יקראו בשמך, אפילו בני הבשר ששקועים בגשמיות ובחומר הבשר, ג״כ הם נמי יקראו בשמך ויזכו לעולם התקון למה שג״כ הנביאים לא השיגו לכל זה.

We need to understand how Bais Shamai and Bais Hillel were actually able to argue about whether it was better to not have been created or created... If it's true that everyone agrees it's better to not have been created, that means G-d did us an injustice by creating us. How can that be when the passage says G-d has built a world of kindness? Isn't it also written (Breishis 1-31) and G-d saw all the He did, and behold it was very good". Meaning by the creation of man it doesn't just say it was good (like the rest of creation), rather it says it was very good. This is because through the creation (of man), the entire goal of creation was completed. How then can you say it was better to not have been created?

You have to say that the argument was based on our own intellect, but for sure according to

G-d's reasoning it was better to create us. Through creation of man, we now have the ability to reach the world to come as reward (for our actions in this world). The world to come is an eternal life of pleasure, which cannot be understood or fathomed here in this world. This can only be attained through the pain and toughness of this world through hard work. This is according to G-d considered good.

On the side of man, based on what we can understand and feel (as a human being in this world), there's two sides of the coin. This is what the argument was, and the ultimate conclusion that it's greater to not have been created. That's why (in our morning blessings) we don't say thank you G-d for making us Jewish (but rather say thank you for not making us a gentile). What a person can't feel himself, he cannot give blessing for. That's also why we call the accepting of the Torah chukim (commandments we don't understand) according to Rav Yisroel Salanter. Even though the commandments of the Torah have a good reason, we don't understand them. This is also true with the obligation upon us to keep the Torah which we accepted. It's called a chok because we can't understand this principal. It's always easier not to be obligated to anything (better in this context meaning an easier situation). However, truthfully it's better for us to be in the situation of having the obligation. A good example is a child who feels it's better not to go to school and learn, locked in a classroom all day. It's easier for him to be free to do whatever he wants; to be happy and play with his toys all day long. He doesn't understand that school is actually good for him and necessary work. Without school he'll never be able to become a real person in the real world.

The creation of man is the same way. We can't understand the true good behind creation, because it would be easier and more tranquil to have never been created. We wouldn't have to be on the lookout for all the danger of sin and punishment this world has to offer. Is a man not close to sin because of his evil inclination! The whole argument of whether the creation of man was good wasn't in the actual creation, but rather in the way we perceive things. The actual creation was good, considering it brings everything to it's true fruition (establishing the world with the kingship of the Almighty, with all creation being called in his name). Even people who are sunk into the physical pleasures of this world and the physicality of their body will be called with the name of the Almighty, meriting to a fixed established world (the way G-d wants it). This is something even the greatest prophets couldn't merit.

CONCLUSION

DISCLAIMER:

The views and opinions presented in this sourcesheet should not be taken as *halachah l'maaseh*.
Before applying these halachos to real-life situations, one must consult with a competent halachic authority.